

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

15 червня 2022 року

Справа №200/1330/22

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Лазарева В.В., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження адміністративну справу за позовом Михайленка Миколи Миколайовича до Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації про визнання бездіяльності протиправною та стягнення допомоги, -

В С Т А Н О В И В:

У січні 2022 року до Донецького окружного адміністративного суду звернувся Михайленко Микола Миколайович з позовом до Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації (далі – УСЗН), в якому з урахуванням заяви про уточнення позовних вимог просить: 1) визнати протиправною бездіяльність відповідача щодо нарахування та виплати щорічної разової грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком; 2) стягнути з УСЗН разову грошову допомогу до 5 травня як учаснику бойових дій відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» з урахуванням попередньо виплаченої суми в розмірі 7354,00 грн.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що у 2021 році він отримав одноразову грошову допомогу до 5 травня у розмірі, меншому ніж передбачено ч. 5 ст. 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». На думку позивача після прийняття Конституційним Судом України рішення від 27.02.2020 №3-р/2020 він набув право на допомогу до 5 травня в розмірі 5 мінімальних пенсій за віком, передбаченої ч. 5 ст. 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

31.01.2022 року відкрито провадження у справі, про що постановлено відповідну ухвалу, вирішено розглядати справу за правилами спрощеного позовного провадження без проведення судового засідання та повідомлення сторін. В ухвалі було запропоновано відповідачу у п'ятнадцятиденний строк з моменту отримання ухвали про відкриття провадження у справі надати суду відзив на позовну заяву зі всіма доказами на його підтвердження, які наявні у відповідача.

09 лютого 2022 року представник відповідача надав відзив на позовну заяву, в якому зазначив, що управлінням не здійснювалось визначення розміру грошової допомоги та її призначення, а лише було опрацьовано та визначено одержувача допомоги відповідно до переліків/списків осіб, які мають право на отримання грошової допомоги та за допомогою бази даних було здійснено списання коштів з рахунку управління, на який щороку відповідно до паспорту бюджетних програм на відповідний рік, затвердженого

Мінсоцполітики і кошторисних призначень та лімітних асигнувань на відповідний рік за бюджетною програмою КПКВК 2501150, затверджених Департаментом СЗН Донецької ОДА зараховується відповідний обсяг грошових коштів, та перераховано кошти через установу банку на особовий рахунок позивача.

У зв'язку з чим, представник відповідача вважає, що позовні вимоги є необґрунтованими та не підлягають задоволенню.

За приписами частини 5 статті 262 Кодексу адміністративного судочинства України, суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої зі сторін про інше.

Розглянувши наявні заяви по суті справи, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтуються вимоги, дослідивши докази, які наявні в матеріалах справи, суд встановив наступне.

Позивач – Михайленко Микола Миколайович, відповідно до посвідчення серії УБД №167909 має право на пільги, встановлені законодавством України для ветеранів війни - учасників бойових дій.

Згідно списків на зарахування Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації, позивачу була виплачена разова грошова допомога до 5 травня за 2021 рік у розмірі 1491,00 грн.

Надаючи правову оцінку спірним відносинам та аргументам учасників справи, суд виходить з наступного.

Частиною 2 статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з ст. 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Правовий статус ветеранів війни визначає та створення належних умов для їх життєзабезпечення забезпечує Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» №3551-ХІІ від 22 жовтня 1993 року (далі - Закон №3551).

Відповідно до частини п'ятої статті 12 Закону №3551 (в редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25 грудня 1998 року №367-ХІV) щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком.

Підпунктом «б» підпункту 1 пункту 20 розділу II «Внесення змін до деяких законодавчих актів України» Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» № 107-VI від 28 грудня 2007 року (набрав чинності 01 січня 2008 року) частину п'яту статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» викладено у такій редакції: «Щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі, який визначається Кабінетом Міністрів України в межах бюджетних призначень, встановлених законом про Державний бюджет України».

Рішенням Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року № 10рп/2008 визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), зокрема, положення підпункту "б" підпункту 1 пункту 20 розділу II "Внесення змін до деяких законодавчих актів України" Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України" № 107-VI від 28 грудня 2007 року.

В подальшому Законом України від 28 грудня 2014 року № 79-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» (набрав чинності

01 січня 2015 року) розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України доповнено пунктом 26, яким встановлено, що норми і положення, зокрема статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

На виконання зазначених приписів Бюджетного кодексу України з метою забезпечення виплати разової грошової допомоги ветеранам війни, особам, на яких поширюється дія Законів України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" і "Про жертви нацистських переслідувань", Кабінетом Міністрів України щороку приймалися відповідні щодо окремого бюджетного року постанови, а саме: № 147 від 31 березня 2015 року, № 141 від 02 березня 2016 року, № 233 від 05 квітня 2017 року, № 170 від 14 березня 2018 року, № 237 від 20 березня 2019 року та № 112 від 19 лютого 2020 року, якими визначався, зокрема, розмір та порядок виплати разової грошової допомоги учасникам бойових дій.

Зокрема, у постанові Кабінету Міністрів України «Деякі питання виплати у 2020 році разової грошової допомоги, передбаченої Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про жертви нацистських переслідувань» №112 від 19 лютого 2020 року (набрала чинності 06 червня 2022 року) визначено розмір виплати разової грошової допомоги учасникам бойових дій - 1390 гривень.

Водночас рішенням Конституційного Суду України від 27 лютого 2020 року № 3-р/2020 у справі №1-247/2018(3393/18) визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У цьому ж рішенні зазначено, що окреме положення пункту 26 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, визнане неконституційним, втрачає чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

За положеннями ст. 152 Конституції України закони та інші акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Статтею 91 Закону України «Про Конституційний Суд України» встановлено, що закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом рішення про їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Конституційним Судом України в Рішенні від 27 лютого 2020 року № 3-р/2020 вказано про втрату чинності положеннями Закону саме з дня ухвалення цього Рішення.

Таким чином, з 27 лютого 2020 року застосовуються положення статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» в редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25 грудня 1998 року №367-XIV, а саме: щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком.

За визначенням, наведеним у статті 1 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» № 1058-IV від 09 липня 2003 року, мінімальна пенсія - державна соціальна гарантія, розмір якої визначається цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 28 вказаного Закону мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом.

Статтею 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» № 1082-IX від 15 грудня 2020 року встановлено у 2021 році прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2021 року - 1769 гривень.

Таким чином, розмір щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій до 5 травня у 2021 році становить 8845,00 грн. (1769,00грн x 5).

Аналогічні правові висновки викладені у рішенні Верховного Суду від 13 січня 2021 року за результатами розгляду зразкової справи № 440/2722/20, правові висновки якого суд має враховувати при прийнятті рішення (частина 3 статті 291 Кодексу адміністративного судочинства України).

Приймаючи до уваги наведене в сукупності, проаналізувавши матеріали справи та надані сторонами докази, суд дійшов висновку, що позивач має право на виплату щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій до 5 травня у 2021 році з урахуванням попередньо виплаченої суми у розмірі 7354,00 грн.

Частиною 2 статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно з частиною 1 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Відповідно до частини 2 статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України, в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Таким чином, позов Михайленка Миколи Миколайовича до Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації про визнання бездіяльності протиправною та стягнення допомоги, підлягає задоволенню у повному обсязі.

Суд не приймає до уваги посилення відповідача на пропуск позивачем строку звернення до суду, оскільки ухвалою суду від 25 травня 2021 року визнано поважними причини пропуску строку звернення до суду.

Відповідно частини 2 статті 133 Кодексу адміністративного судочинства України

розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом.

Так, згідно пункту 13 частини 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір», від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються учасники бойових дій, постраждалі учасники Революції Гідності, Герої України - у справах, пов'язаних з порушенням їхніх прав.

У відповідності до посвідчення серії УБД №167909 позивач має статус учасника бойових дій.

Враховуючи наведене, з урахуванням приведених вище положень законодавства, відсутні підстави для стягнення з Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації на користь Державного бюджету судового збору.

На підставі викладеного, керуючись нормами Конституції України та Кодексу адміністративного судочинства, суд, -

В И Р І Ш И В:

Позов Михайленка Миколи Миколайовича до Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації про визнання бездіяльності протиправною та стягнення допомоги – задовольнити повністю.

Визнати протиправною бездіяльність Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації щодо не нарахування та невиплати Михайленку Миколі Миколайовичу разової грошової допомоги до 5 травня за 2020 рік у повному обсязі.

Стягнути з Управління соціального захисту населення Волноваської районної державної адміністрації (місцезнаходження: вул. Гагаріна, буд. 36, м. Волноваха, Донецька область, 85700, ідентифікаційний код юридичної особи 03197227) на користь Михайленка Миколи Миколайовича (реєстраційний номер облікової картки платника податків 3124320332, місце проживання вул. Миру, 18, с. Валер'янівка, Волноваський район, Донецька область) грошову допомогу до 5 травня за 2021 рік у розмірі 7354 (сім тисяч триста п'ятдесят чотири) грн. 00 коп.

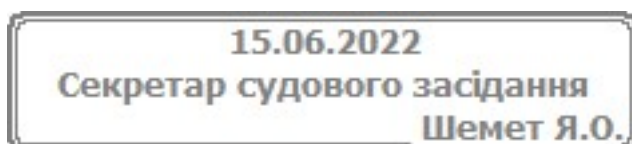
Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Першого апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Суддя

В.В. Лазарєв

*306*5275374*1*2*